

Een beetje ontspanning – vrouwen in de hoofdrol in films en TV-series – deel 1

Posted on [15 maart, 2014](#) door [tikara](#)

Echt veel feministische films en series zijn er niet te vinden, en feministes hebben ook behoefte aan ontspanning. Je kan niet elke dag naar *Thelma & Louise* kijken en zoals we allemaal weten zijn de meeste series en films nu niet echt ontspannend, omdat je voortdurend je haren – of iemands haren toch – eruit wil trekken van frustratie.

Hier zijn wat alternatieven. Ik garandeer niet dat ze feministisch zijn, maar ze hebben wel vrouwen in interessante hoofdrollen en dat alleen al kan een verademing zijn. Alle suggesties zijn welkom!

The Killing

The Killing is een Amerikaanse adaptatie van de Deense politiserie *Forbrydelsen*.

Hoofdpersonage is Sarah Linden (Mireille Enos), een agente die erg in de knoei zit met zichzelf en enkele gruwelijke zaken uit het verleden. Dit is nu es een fijn gecaste, niet stereotiepe vrouw. Wat me opviel is bijvoorbeeld dat er bijna niks tot niks van ranzig seksisme en pornocultuur te zien is in de serie, geweldig gewoon – misschien heeft de Deense afkomst daar iets mee te maken.

Er zijn twee seizoenen van *The Killing* en er komt nog een kort afsluitend seizoen van een zestal afleveringen.

Women Without Men

Deze film uit 2009 van Shirin Neshat – gebaseerd op het boek van Shahrnouch Parsipour – beschrijft de levens van vier vrouwen in Tehran (Iran) met als achtergrond de coup in 1953 die de Shah terug aan de macht bracht. Beelden van betogingen en politiek wisselen hier af met intieme bespiegelingen in tuinen, moeilijke discussies en sfeerschetsen van feestjes van de betere klassen.

De film is visueel enorm mooi en de levens zijn boeiend, het hele verhaal heeft een hele bijzondere sfeer, in ieder geval waard gezien.

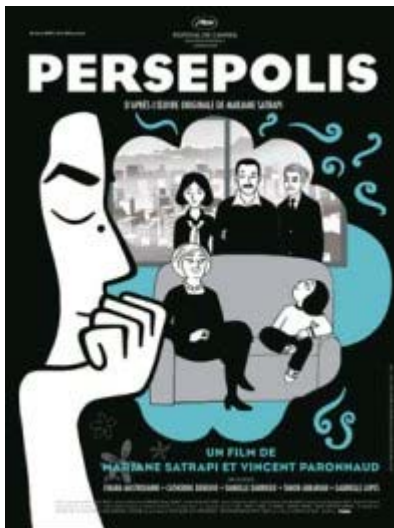
Fringe

Niet iedereen houdt ervan, maar ik vind *Fringe* een goede serie. De sfeer doet wat denken aan een moderne *X-Files*, met een groepje mensen die allerlei vreemde fenomenen proberen te begrijpen en indien nodig aanpakken.

Hoofdpersonage is Olivia Dunham (Anna Torv), een FBI-agente die samen met een grappige professor en zijn zoon de kern vormt van het *Fringe science* team. De karakters zijn misschien een beetje over-the-top, Dunham is ook wel erg sterk en tegen alles bestand. Toch leuk.

Persepolis

De tekenfilm gemaakt naar de *graphic novel* van Marjane Satrapi is geestig en inzichtelijk verteld. Marjane beschrijft haar eigen bewogen jeugd in Iran en daarna haar avonturen in Europa. Ze beschrijft de veranderingen in cultuur met het aan de macht komen van conservatieve leiders na de revolutie, de impact van de oorlog met Irak...

Het is ook een erg grappig verhaal met discussies tussen God en Marx, grapjes met hoofddoeken, het smokkelen van coole t-shirts (“punk’s not ded”) en cassettes van Madonna en Michael Jackson.

De graphic novel heeft een originele zwart-witte stijl en dat is ook overgedragen naar de tekenfilm, die fantastisch gebruikt maakt van grijstinten en schaarse kleuren. De moeite om te zien, zowel inhoudelijk als visueel.

Star Trek: Voyager

Go back to hell, coward.

Er zijn een heleboel mensen – die misschien een tikje last hebben van seksisme – die altijd komen beweren dat die

of die serie / muziek cd / film, louter toeval dan met een vrouw in de hoofdrol, slechter was dan de vorige in de reeks, of het nu gaat over Star Trek of de zangeres van Fleetwood Mac.

Star Trek Voyager is echter een geweldige serie met Catherine Janeway als een kickass kapitein die een heel breed en interessant karakter neerzet. De rest van de crew, met onder andere een steeds menselijker wordend hologram als dokter, zijn een mengeling van interessant en soms cliché. De gekke star trek pakjes en vorige-eeuws haartooien krijg je er gratis bij 😊

The Heat

Een luchtige en ontspannende film met Melissa McCarthy – die ik al kende als de kokkin van het restaurant in *Gilmore Girls* – en Sandra Bullock. Het is een soort parodie op een buddy movie maar het is op zich al genietbaar om twee vrouwen de badass te zien uithangen. McCarthy steelt de show als heerlijk vuile, vloekende zwaargewapende klootzak.

Extra punten voor de heerlijke dronken scene in de bar en het feit dat er in de hele film geen enkele fat joke voorkomt – wat in een vorige film met McCarthy wel het geval was.

Elementary

Een

misdadserie met Sherlock Holmes en, in plaats van John, *Joan Watson* (Lucy Liu) in de hoofdrollen, die samen problemen oplossen. Lucy Liu speelt een fantastische Watson en de hele serie is een stuk realistischer dan de hedendaagse BBC-reeks - de karakters zijn een stuk menselijker en minder karikaturaal. Beide karakters veranderen sterk doorheen de show; de initiële ongelijke verhouding tussen Sherlock en Watson maakt plaats voor een meer egalitaire verhouding. Verfrissend genoeg voor een show met een man en een vrouw in de hoofdrol is het geen series lang uitgesponnen drama van “gaan ze nu wel of niet met elkaar *jeweetwellen*”.

Sherlock is een herstellende drugverslaafde die op weg wordt geholpen door een ex-chirurg en thans *sober companion* Watson, die gaandeweg meer bij het onderzoek betrokken raakt en haar eigen faculteiten ontwikkelt. De serie gaat zeer expliciet over het thema grenzen afbakenen en vertrouwen opbouwen en ook dat maakt het interessant. Een wat minder spectaculaire maar veel meer volwassen reeks, echt de moeite. De eerste afleveringen beginnen misschien wat stroef, daarna is het elke keer genieten.

Alvast veel kijkplezier, en voor nog meer tips [zie deel twee!](#)